

ringspligtige adgang til at benytte løsblad- og kort-systemer eller lignende — herunder også ved førelse af kasseregnskab.

Til § 10.

Det er fundet praktisk i overensstemmelse med de øvrige skandinaviske lovgivninger at fastsætte ordensregler vedrørende bogføringen, herunder også om foretagelse af rettelser.

Til § 11.

Ved fastsættelse af opbevaringspligten for de til bogføringen hørende bøger og bilag har man anset en periode på 5 år regnet fra udgangen af vedkommende regnskabsår for tilstrækkelig.

Med hensyn til kassestrimler og andre bilag for kasseindtægter har man på grund af materialets omfang dog ikke ment at kunne foreskrive en opbevaringspligt for et længere tidsrum end 1 år, og såfremt der på anden måde føres betryggende kontrol med indtægternes bogføring, bortfalder opbevaringspligten helt, men det er herved en selvfølgelig forudsætning, at der foreligger en virkelig kontrol.

Blandt de bilag, der omfattes af opbevaringspligten, er også de på pengeinstitutter trukne checks, idet disse er at betragte som bilag til det pågældende pengeinstituts regnskab. Det vil således være ulovligt for pengeinstitutter at udlevere sådanne checks til deres klienter, efter at de er overgivet til pengeinstituttet, medmindre de erstattes af andre regnskabsbilag.

Til § 12.

I den nugældende lovgivning findes straffebestemmelserne for overtrædelse af bogføringspligten i så-

vel bogføringsloven som i borgerlig straffelovs § 302. Man har imidlertid fundet det praktisk at samle straffebestemmelserne i bogføringsloven. Den foreslåede strafferamme svarer til strafferammen i straffelovens § 302, der samtidig foreslås ophævet, jfr. forslaget § 13.

Under hensyn til, at overtrædelser af bogføringsbestemmelserne ofte først opdages længere tid efter, at de er begået, har man fundet det nødvendigt at foreskrive, at strafansvaret ikke kan bortfalde ved forældelse, så længe pligten til at opbevare det omhandlede regnskabsmateriale består.

Til § 13.

Ved at sætte loven i kraft den 1. januar 1955, mener man, at der er givet de bogføringspligtige en passende tid til at indføre eller tilrettelægge bogføringen i overensstemmelse med forslaget krav. Samtidig er det foreslået, at de virksomheder, der er bogføringspligtige i henhold til den nugældende lovgivning, kan fortsætte bogføringen efter den hidtidige lovgivningsbestemmelser indtil regnskabsperiodens udløb.

Ophævelse af retsplejelovens § 307, 2. pkt., skyldes, at det fremsatte lovforslag afskaffer den særlige beviskraft, der hidtil har været knyttet til forretningsbøger.

Da autorisation af forretningsbøger bortfalder, ophæves stempelovens § 132, 2. stk., 2. og 3. pkt. om stempeling af autoriserede forretningsbøger.

Med hensyn til bestemmelsen i konkurslovens § 45, jfr. bogføringslov nr. 98 af 10. maj 1912 § 7, henvises til det samtidig fremsatte lovforslag om ændringer i konkursloven.